

Mùa Hạ Có Một Ngày Thật Dài

Đào chín mặc đào chín. Không ai hái, trĩu cành. Chín nhanh, rụng cũng nhanh. Đầy sân, buồn chẳng hết...

Vài con chim đến hót, mổ vội rồi bay đi...Đời thừa thả thấy mê, trầm trôi thoi...Mặc nó!

Trái cây thường chín đỏ. Từng chùm như chùm sao. Em muốn trái trên cao. Cỡ em, em sợ té...

Nhớ quê nhà, ứa lệ. Thèm trái sim tím bầm...

*

Thế mà bao nhiêu năm...người mình xa nước mình...xa cánh rừng u minh...xa lá cành quẩn quýt...

Người ta thèm cái ít, ít ai thèm cái nhiều. Cái nhiều là Tình Yêu. Ai còn yêu ai nữa?

Hãy đi đi hỏi Chúa, cái tượng đứng trơ vợ. Hãy đi tìm câu thơ...Ai lật chi sách vở?

Sáu tháng trước, đào nở, sáu tháng sau, đào rơi...

Đêm Hạ Chí buồn ơi. Dài tưởng là vô tận!

Nằm gác tay lên trán nghe ngoài sân tiếng đào thi nhau rơi xạc xào xác xao như tiếng vạc...

Mẹ Cha đều đã khuất, đêm dài đã Thiên Thu!

Trần Vấn Lệ